

პოსტსაბჭოთა რეალობა და სოციალური პასუხისმეგობლობა ქალთა პროზაში

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის

*მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე შედარებითი
ლიტერატურათმცოდნეობის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების
მოთხოვნის შესაბამისად*

ხატია ტაბატაძე

სამაგისტრო პროგრამა: შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ბელა წიფურია, პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2021

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სადისერტაციო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომელიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

ხატია ტაბატაძე

2021

აბსტრაქტი

სამაგისტრო ნაშრომში მიზნად ისახავს აჩვენოს პოსტსაბჭოთა რეალობა და სოციალური პასუხისმგებლობა ამ ეპოქის ქალ ავტორთა პროზაში. ის ცვლილებები, რაც მოიტანა პოსტსაბჭოთა პერიოდმა სოციალურ, პოლიტიკურ თუ კულტურულ ცხოვრებაში, შესაბამისად აისახა ლიტერატურაში. სოციალური პრობლემები შეეხო საზოგადოების სხვადასხვა ფენას, რაც, ცხადია, არ დარჩენილა ლიტერატურის რეაგირების გარეშე. პოსტსაბჭოთა პერიოდის კულტურის ლიბერალიზაცია თავისთავად აისახა წერის სტილსა და ესთეტიკაზე. თუმცა კიდევ უფრო საგულისხმოა ის თემატური პრიორიტეტები, რომლებიც მოიტანა ახალმა რეალობამ. სამეცნიერო ლიტერატურა კარგად ასახავს ყოველივე ამას, ხოლო მხატვრული ტექსტები გვაძლევს საშუალებას, ფაქტების მომველიებით ვისაუბროთ პოსტსაბჭოთა ლიტერატურაზე. კვლევაში ჰერმენევტიკის პრინციპებზე დაყრდნობით, პარალელიზმის საფუძველზე და შედარებითი კვლევის მეთოდების გამოყენებით, პოსტსაბჭოთა/პოსტმოდერნისტული პერიოდის ქალთა პროზაში სოციალური პასუხისმგებლობის კვლევა და შეფასება ხდება.

კვლევამ აჩვენა, რომ პოსტსაბჭოთა პერიოდმა თავისი ზეგავლენა იქონია ქალ მწერალთა პროზის თემატიკაზე. საკმაო სიმძაფრით გამოვლინდა მათი დაინტერესება სოციალური პრობლემებით. ჩანს, რომ აღნიშნული პერიოდის ქალთა პროზა, საქართველოში თუ სხვა პოსტსაბჭოთა კულტურებში, განსაკუთრებით მგრძნობიარეა არა მხოლოდ ავტორის პირადი ცხოვრებისეული გამოცდილების, არამედ იმ სოციალური რეალობის მიმართაც, რომელსაც, სხვა ეპოქაში, ლიტერატურა შეიძლება ემიჯნებოდეს.

საკვანძო სიტყვები: პოსტსაბჭოთა რეალობა, პოსტმოდერნიზმი, ქალთა ლიტერატურა, სოციალური პასუხისმგებლობა.

Abstract

The master thesis aims to show the post-Soviet reality and social responsibility in the prose of women authors of this era. The changes brought by the post-Soviet period in social, political or cultural life were accordingly reflected in literature. Social problems affected different strata of the general public, which obviously did not go unnoticed by the literature. Liberalization of the culture of the post-Soviet period was reflected in the style and aesthetics of writing. Even more noteworthy, however, are the thematic priorities brought about by the new reality. Scientific literature reflects all this well, and fiction allows us to talk about post-Soviet literature with the help of facts. The study examines and evaluates social responsibility in post-Soviet / postmodernist women's prose based on the principles of hermeneutics, parallelism, and comparative research methods. Research has shown that the post-Soviet period had its influence on the themes of female writers' prose. Their interest in social problems was expressed with considerable intensity. It seems that women's prose of this period, in Georgia or in other post-Soviet cultures, is particularly sensitive not only to the author's personal life experiences, but also to the social reality that, in another era, literature may be alienated from.

Keywords: Post-Soviet reality, postmodernism, women's literature, social responsibility.